

La temporalitat dels contractes és un dels grans problemes de l'ocupació laboral

Miquel Gelabert Genovart
Secretari general de l' STEI Intersindical

Ara que es comenten les sentències del Tribunal Europeu sobre la discriminació que fa el dret espanyol en matèria d'indemnització per acomiadament dels contractats temporals respecte dels contractats fixos, i pel que fa als empleats públics al servei de les administracions públiques, el problema greu és l'alt percentatge de temporalitat que hi ha. Això passa a totes les administracions territorials i a serveis bàsics com l'educació i la sanitat.

Els anys en què les Lleis de Pressuposts de l'Estat successives –i per tant també les lleis autonòmiques, per allò de la subordinació– han establert una taxa de reposició del 0 % (o de només un 10 % en al-

guns sectors) i, com a conseqüència, no han permès fer ofertes públiques d'ocupació (oposicions), han fet augmentar el nombre de personal temporal dins les administracions públiques i dins el sector públic, ja sigui personal laboral o funcionari. Aquesta manera de procedir i de gestionar el personal per part de les administracions públiques desvirtua la figura del personal interí, que perd part de l'essència de temporalitat per perpetuar-se al llarg del temps. Tots coneixem casos nombrosos en què la interinitat dura anys i anys, sense que el lloc de treball en qüestió surti a oposició perquè la llei mateixa ho prohibeix.

Taxes de temporalitat d'entre el 30 % i el 40 % són les que es tenim en les administracions públiques. En l'àmbit de l'empresa privada la temporalitat és també un dels principals problemes de l'ocupació: hem passat d'un 33 % d'ocupació temporal (2010) a un 36 % (2015) en cinc anys.

«Tots coneixem casos en què la interinitat dura anys, sense que el lloc de treball surti a oposició»

Caldrà que afrontem doncs, tots plegats (sector privat i sector públic) una reducció dràstica d'aquests índexs.

Si aquestes sentències del Tribunal Europeu ens preocupen dins l'àmbit de les administracions públiques no només és per la matèria que afecten, sinó també perquè el potencial d'empleats i empleades públics a què pot afectar és molt nombrós, massa.

L' STEI Intersindical reclama que el que preocupi de tot això als gestors públics de les administracions sigui reduir aquesta temporalitat; i que convoquin plans d'estabilitat d'aquesta ocupació pública, oferint públicament aquests llocs perquè s'ocupin de manera definitiva. Això ha de preocupar les administracions, en comptes de voler calcular el cost que suposaria igualar l'acomiadament d'uns i altres. **La vertadera discriminació entre un temporal i un fix és que el temporal no tenguí opcions d'ocupar el lloc de manera definitiva.**